

S'ha de considerar el vot en blanc com una expressió de la « no preferència » per cap de les opcions possibles en unes eleccions. La manera més comuna d'expressar el vot en blanc és introduir a l'urna el sobre sense cap papereta a l'interior. Cal saber que a l'estat espanyol els vots en blanc s'han de comptabilitzar com a vots vàlids i, per tant, s'han de tenir en compte a l'hora del còmput de percentatges. No és el cas a l'estat francès, i per conseqüència tampoc a Catalunya Nord.

Però apolit ! No cal confondre els vots en blanc amb els vots nuls. Les paperetes tacades, esquincades o anotades són considerades com a nul·les, i tampoc no són considerades a l'hora dels recomptes. De fet, els vots en blanc i nuls només són comptabilitzats en el càlcul de la participació a l'elecció i d'altra banda, es consideren « abstencionistes » aquells que no van a votar.

A les darreres eleccions, el percentatge acumulat de vots en blanc, nuls i l'abstenció arriba a uns 62% a nivell de l'estat francès sencer (la xifra és gairebé igual a Catalunya Nord). Ara, moltes preguntes es poden fer ...

Quin pot ser el missatge que els electors expressen amb els vots en blanc, nuls i l'abstenció ?

El vot en blanc es presta a diferents interpretacions : segons alguns, el qui practica el vot en blanc emet la seva opinió en contra de tots els candidats en lluita ; segons altres persones, aquest tipus d'oposició als candidats seria expressada pel vot nul i de fet, el vot en blanc expressaria més bé una indiferència davant de les opcions en una elecció. Indiferència o oposició ?

I quina interpretació donar a l'abstencionisme ? Normalment es fa una diferència entre abstencionisme actiu i passiu. L'actiu està associat al rebuig conscient i meditat del procés de votació del qual ens abstenim. Tanmateix alguns consideren que la suma de vots en blanc i vots nuls a uns comicis correspon també a una forma d'abstencionisme actiu. Per contra, l'abstenció passiva és aquella induïda per la deixadesa o l'omissió.

Una altra qüestió clau és sense cap dubte la validitat d'aquells nous elegits, votats amb només uns 38 % de participació ? Generalment els candidats elegits en aquestes eleccions cantonals van guanyar amb més o menys uns 55% dels vots comptabilitzats, això vol dir que van ser elegits per tot just 20,9 % dels electors. Quina confiança podem donar a un polític quan tan sols representa el 21% dels ciutadans en edat de votar vivint al seu territori. No té gairebé cap legitimitat. És ben clar ! Però ningú subratlla aquest fet ni gosa plantejar-se el problema, perquè posar en relleu aquest tema és clarament tirar per terra el nostre sistema polític que a vegades acabar reposant sobre només 38% dels ciutadans (va ser el cas en aquestes eleccions cantonals). Ningú no diu ni piu, però la pregunta continua present a totes les ments : fins a quin punt el nostre sistema pot continuar basant la credibilitat dels seus representants sobre vots tan minoritaris...

Que sigui per oposició, ommissió o per indiferència, els vots en blanc, nuls i l'abstenció ensenyen d'una manera molt clara que a la nostra societat moderna el civisme està malalt.

Per què ? Perquè el ciutadà no es reconeix en els polítics.

Quina pot ser la raó o les raons d'aquest divorci entre ciutadans i polítics ? Qui en té la culpa ? Els polítics ? Segurament en gran part ! Ells s'estimen més ser elegits sense proposar un programa realista, o un programa tot simplement !

Però per no donar la culpa a tots aquests que es diuen representants de nosaltres, i que es proclamen democràticament elegits (ja ho sabem amb només 20% dels ciutadans...), vull recordar que tenim la sort de poder-nos expressar lliurement a través de les eleccions. Això sí que és un dret important i jo com el 38% dels ciutadans nord-catalans continuaré a expressar-me, sigui com sigui, votant uns candidats o bé votant en blanc o nul, però mai m'abstindré.

El Bruixot